༄༅། །མན་ངག་ལྟ་བའི་ཕྲེང་བ་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ། །

(Upadesadarsanamala)

A Garland of Profound Advice on The Ways of Seeing Reality

ལྟ་བ་དང་ཐེག་པ་ལ་སོགས་པའི་ཁྱད་པར་བསྡུས་པའི་བརྗེད་བྱང་།

A brief analysis of the ways of seeing reality, spiritual vehicles, and related topics[1]

By

Acarya Padmasambhava of Oddiyana

Translated by

H. E. Khempo Yurmed Tinly Rinpoche

and

Robert Warren Clark

Edited by

Robert Warren Clark

༄༅ ། ། །བཅོམ་ལྡན་འདས་འཇམ་དཔལ་གཞོན་ནུ་དང་། རྡོ་རྗེ་ཆོས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།
འཇིག་རྟེན་གྱི་ཁམས་ན་སེམས་ཅན་ཕྱིན་ཅི་ལོག་གི་ལྟ་བ་གྲངས་མེད་པ་མདོ་རྣམ་པ་བཞིར་འདུས་ཏེ།

Homage to the Ever Youthful Bhagavan Manjusri and to the Vajra Dharma.
The sentient beings in the worldly realm have countless wrong ways of seeing reality.
However all of these wrong ways can be included within these four viewpoints:

།ཕྱལ་བ་དང་། རྒྱང་འཕེན་དང་། མུར་ཐུག་དང་། མུ་སྟེགས་པའོ། །དེ་ལ་ཕྱལ་བ་ནི་ཆོས་
ཐམས་ཅད་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུ་ཡོད་མེད་དུ་མ་རྟོགས་ཏེ། ཀུན་དུ་རྨོངས་པའོ།

1) The fatuous view of the foolish *(phyal ba)*
2) The hedonistic view of the worldly *(lokayata/rgyang 'phen pa)*
3) The nihilistic view of the materialist *(mur thug pa)*
4) The heterodox view of the eternalist *(tırthika/mu stegs pa)*.

1) Those who hold the fatuous view are perpetually confused due to their failure to understand that all things arise from a process of cause and effect.

རྒྱང་འཕེན་ནི་ཚེ་སྔ་ཕྱི་ཡོད་མེད་དུ་མ་རྟོགས་ཤིང་ཚེ་གཅིག་ལ་བཙན་ཕྱུག་དང་མཐུ་སྟོབས་སྒྲུབ་པ་སྟེ།
འཇིག་རྟེན་གྱི་གསང་ཚིག་ལ་བརྟེན་པའོ། མུར་ཐུག་པ་ནི། ཆོས་ཐམས་ཅད་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུ་མེད་
པ་སྟེ། ཚེ་གཅིག་ལ་སྐྱེས་པའི་ཆོས་ཐམས་ཅད་གློ་བུར་དུ་སྐྱེས་ལ་མཐའ་ཆད་པར་ལྟ་བའོ། །མུ་
སྟེགས་པ་ནི། ཆོས་ཐམས་ཅད་ལ་ཀུན་དུ་བརྟགས་པས་བདག་རྟག་པ་ཞིག་ཡོད་པར་ལྟ་བ་སྟེ། དེ་ལ་
ཡང་རྒྱུ་མེད་ལ་འབྲས་བུ་ཡོད་པར་སྨྲ་བ་དང་། རྒྱུ་འབྲས་ལོག་པར་ལྟ་བ་དང་། རྒྱུ་ཡོད་པ་ལ་འབྲས་
བུ་མེད་པར་ལྟ་བ་དང་། འདི་དག་ནི་མ་རིག་པའི་ལྟ་བའོ།

2) Those who hold the hedonistic view of the worldly *(lokayata/rgyang 'phen pa)* fail to understand the reality of former and future lives and therefore work only to achieve fame, wealth and power for the present life, relying on worldly formulas and machinations.

3) Those who hold the nihilistic view of the materialist *(mur thug pa)* reject the principle of cause and effect in regard to all phenomena. They hold to the extreme view of absolute existence and nonexistence whereby all things arise simply by chance. They believe there exists only this one life.

4) Those who hold the heterodox view of the eternalists *(tırthika/mu stegs pa)* believe in the existence a permanent self which they attribute to all things. Some eternalists hold the view that an effect can exist without relying on a cause. Others assert cause and effect in a perverse manner. Others assert that a cause can exist without producing an effect.

These are all fundamentally mistaken ways to view reality.

།འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པའི་ལམ་ལ་ཡང་རྣམ་པ་གཉིས་ཏེ། མཚན་ཉིད་ཀྱི་ཐེག་པ་དང་རྡོ་རྗེའི་ཐེག་པའོ། མཚན་ཉིད་ཀྱི་ཐེག་པ་ལ་ཡང་རྣམ་པ་གསུམ་སྟེ་ཉན་ཐོས་ཀྱི་ཐེག་པ་དང་། རང་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཐེག་པ་དང་། བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་ཐེག་པའོ། །དེ་ལ་ཉན་ཐོས་ཀྱི་ཐེག་པ་ལ་ཞུགས་པ་རྣམས་ཀྱི་ལྟ་བ་ནི། ཆོས་ཐམས་ཅད་ལ་མུ་སྟེགས་པ་ལ་སོགས་པས་སྒྲོ་དང་སྐུར་བས་ཀུན་ཏུ་བརྟགས་པས། ཡེ་མེད་པ་ཆད་པའི་ལྟ་བ་དང་། ཐག་པ་ལ་སྦྲུལ་དུ་མཐོང་བ་བཞིན་དུ་མེད་དེ། ཕུང་པོ་ཁམས་དང་སྐྱེ་མཆེད་ལ་སོགས་པའི་འབྱུང་བ་ ཆེན་པོ་བཞིའི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་དང་། རྣམ་པར་ཤེས་པ་ནི་དོན་དམ་པར་ཡོད་པར་ལྟ་ཞིང་། འཕགས་པའི་བདེན་པ་བཞི་བསྒོམས་པས་རིམ་གྱིས་འབྲས་བུ་རྣམ་པ་བཞི་འགྲུབ་པ་ཡིན་ནོ།

There are two aspects to the Path that lead beyond this world of birth and death:

1) *Laksanayana* (the Sutra Vehicle)

2) *Vajrayana* (the Tantric Vehicle).

1) The Sutra Vehicle has three divisions:

a) Sravakayana (the Disciples' Vehicle)

b) Pratyekabuddhayana (the Solitary Liberation Vehicle)

c) Bodhisattvayana (the Mahayana)

a) The viewpoint of those who follow the Sravakayana is that those who assert heterodox views either exaggerate or underestimate reality (i.e., they misperceive reality by either seeing something that is not there, or failing to see what is there). Those who underestimate reality hold nihilistic views that assert a total lack of any existence. Those who exaggerate reality hold ontological views that falsely attribute existence—like one who sees a rope and thinks it is a snake.

Those who follow the Sravakayana take the view that both consciousness and the minute particles of the four great elements (i.e., earth, water, fire, and air) that make up the material world including the aggregates (form, etc.), the physical senses (eye, ear, etc.), sense elements and sense fields, are all truly and ultimately existent. They also hold that the four aspects of the ultimate goal are gradually achieved by means of meditation on the Four Truths of the firyas (i.e., misery, cause, cessation and path).

རང་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཐེག་པ་ལ་ཞུགས་པ་རྣམས་ཀྱི་ལྟ་བ་ནི། ཆོས་ཐམས་ཅད་ལ་སྨུ་སྐྱེགས་ལ་སོགས་པས་སྒྲོ་དང་སྐུར་བས། ཀུན་དུ་བརྟགས་པའི་བདག་རྟག་པ་ལ་སོགས་པ་མེད་པར་ལྟ་བ་ཉན་ཐོས་དང་མཐུན། དེ་ལས་ཁྱད་པར་དུ་གཟུགས་ཀྱི་ཕུང་པོའི་ཆོས་ཀྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་བདག་མེད་པར་རྟོགས་ཤིང་། རང་བྱུང་ཆུབ་ཀྱི་འབྲས་བུ་ཐོབ་པའི་དུས་ནའང་ཉན་ཐོས་ལྟར་དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་ལ་མི་ལྟོས་པར། སྔོན་གོམས་པའི་ཤུགས་ཀྱིས་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་བར་འབྱུང་བ་ཡན་ལག་བཅུ་གཉིས་ཀྱི་སྒོ་ནས་ཆོས་ཉིད་ཟབ་མོའི་དོན་རྟོགས་ནས། རང་བྱུང་ཆུབ་ཀྱི་འབྲས་བུ་ཐོབ་པ་ཡིན་ནོ།

b) Just like the followers of the Sravakayana, those who follow the Pratyekabuddhayana (Solitary Liberation Vehicle) take the view that phenomena do not exist in the way asserted by heterodox views. That is, they reject views that either exaggerate or underestimate reality, such as the fanciful view that asserts a permanent self or soul.

What distinguishes the Pratyekabuddhayana is the realization that there is no self or soul whatsoever in the phenomena associated with the aggegate of form. In addition, unlike the Sravakas, followers of the Pratyekabuddhayana do not depend upon a spiritual teacher during the period when they attain their goal of enlightenment. They do depend upon the power of their former familiarity, practice and study to realize the profound meaning of ultimate reality (dharmata) from the point of view of the twelve links of dependent arising. Based upon this realization, they attain their goal of enlightenment.

༄ བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་ཐེག་པ་ལ་ཞུགས་པ་རྣམས་ཀྱི་ལྟ་བ་ནི། ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པ་དང་རྣམ་པར་བྱང་བའི་ཆོས་ཐམས་ཅད་དོན་དམ་པར་ནི་རང་བཞིན་མེད་པ་ཡིན་ལ། ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ནི་སྒྱུ་མ་ཙམ་དུ་སོ་སོའི་མཚན་ཉིད་མ་འདྲེས་པར་ཡོད་དེ། ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་བཅུ་སྤྱོད་པའི་འབྲས་བུ་ས་བཅུ་རིམ་གྱིས་བགྲོད་པའི་མཐར་བླ་ན་མེད་པའི་བྱང་ཆུབ་ཏུ་འགྲུབ་པར་འདོད་པ་ཡིན་ནོ༎

Those who follow the Bodhisattvayana (Mahayana) take the view that the ultimate reality of all phenomena, whether afflictive or purified, is their lack of inherent existence. They view conventional truth as the lack of confusion among the defining characteristics of individual phenomena whose existence is merely an illusion. In this manner, they assert that supreme enlightenment occurs at the conclusion of a gradual procession through the ten bodhisattva grounds, which results from engagement in the ten *paramitas*.

༄ རྡོ་རྗེ་ཐེག་པ་ལ་ཡང་རྣམ་པ་གསུམ་སྟེ། བྱ་བའི་རྒྱུད་ཀྱི་ཐེག་པ་དང་། གཉིས་ཀ་རྒྱུད་ཀྱི་ཐེག་པ་དང་། རྣལ་འབྱོར་རྒྱུད་ཀྱི་ཐེག་པའོ། །དེ་ལ་བྱ་བའི་རྒྱུད་ཀྱི་ཐེག་པ་ལ་ཞུགས་པ་རྣམས་ཀྱི་ལྟ་བ་ནི། དོན་དམ་པར་སྐྱེ་འགགས་མེད་པ་ལས། ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ལྷའི་གཟུགས་ཀྱི་སྐུར་བསྒོམ་ཞིང་སྐུའི་གཟུགས་བརྙན་དང་། ཐུགས་མཚན་དང་། བཟླས་བརྗོད་དང་། གཙང་སྦྲ་དང་། དུས་ཚིགས་དང་། གཟའ་དང་། རྒྱུ་སྐར་ལ་སོགས་པ་གཙོ་བོར་ཡོ་བྱད་དང་རྒྱུ་རྐྱེན་ཚོགས་པའི་མཐུ་ལས་འགྲུབ་པའོ༎

The Vajray›na has three aspects:

1) *kriyatantra,* the vehicle of physical activities
2) *caryatantra,* the vehicle of both physical and mental activities
3) *yogatantra,* the vehicle of mental activities

1) Those who follow the *kriyatantra* vehicle take the view that while ultimately nothing comes into being and nothing ceases, the goal can be realized by conventional processes of meditating on the form bodies of deities, relying on the use of such things as physical images of deities, physical representations of the mind of deities, chants, recitations, and purifications all of which accord with the place, season, and celestial constellations. The goal is attained primarily by the power of these ritual objects in conjunction with the necessary causes and conditions.

༄ གཉིས་ཀ་རྒྱུད་ཀྱི་ཐེག་པ་ལ་ཞུགས་པ་རྣམས་ཀྱི་ལྟ་བ་ནི། དོན་དམ་པར་སྐྱེ་འགགས་མེད་པ་ལས། ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ལྷའི་གཟུགས་ཀྱི་སྐུ་བསྒོམ་ཞིང་། དེ་ཉིད་རྣམ་པ་བཞི་དང་ལྡན་པར་བསྒོམ་པའི་ཏིང་ངེ་འཛིན་དང་། ཡོ་བྱད་དང་རྒྱ་རྐྱེན་ལ་སོགས་པ་གཉིས་ཀ་ལ་བརྟེན་པ་ལས་འགྲུབ་པའོ།།

2) Those who follow the two-fold *caryatantra* vehicle take the view that while ultimately nothing comes into being and nothing ceases, the goal is realized by conventional processes of meditating on the form bodies of deities, and a combination of the four-fold meditative concentration *(samadhi)* and the use of ritual objects in conjunction with the necessary causes and conditions.

༄ རྣལ་འབྱོར་རྒྱུད་ཀྱི་ཐེག་པ་ལ་ཞུགས་པ་རྣམས་ཀྱི་ལྟ་བ་ནི་རྣམ་པ་གཉིས་ཏེ། རྣལ་འབྱོར་ཕྱི་པ་ཐུབ་པའི་རྒྱུད་ཀྱི་ཐེག་པ་དང་། རྣལ་འབྱོར་ནང་པ་ཐབས་ཀྱི་རྒྱུད་ཀྱི་ཐེག་པའོ།

3) There are two aspects to the view of those who follow the *yogatantra* vehicle:

A) the external yoga—the tantric vehicle of the sublime being
B) the internal yoga—the tantric vehicle of the sublime skill

།དེ་ལ་རྣལ་འབྱོར་ཕྱི་པ་ཐུབ་པའི་རྒྱུད་ཀྱི་ཐེག་པ་ལ་ཞུགས་པ་རྣམས་ཀྱི་ལྟ་བ་ནི། ཕྱི་ཡོ་བྱད་ལ་གཙོ་བོར་མི་འཛིན་པར་དོན་དམ་པ་སྐྱེ་འགག་མེད་པའི་ལྷ་དང་ལྷ་མོ་དང་། དེ་དང་འདྲ་བའི་རྒྱུད་ཡོངས་སུ་དག་པའི་ཏིང་ངེ་འཛིན་གྱིས་འཕགས་པའི་གཟུགས་ཀྱི་སྐུ་ཕྱག་རྒྱ་བཞི་དང་ལྡན་པར་བསྒོམ་པའི་རྣལ་འབྱོར་གཙོ་བོར་བྱས་པ་ལས་གྲུབ་པའོ།

A) Those who follow the external yoga—the tantric vehicle of sublime beings—take the view that one should not rely primarily on external objects and ritual devices. Instead, they obtain the goal primarily by engaging in the yoga of meditation on sublime gods and goddesses who ultimately are unborn and unceasing. They do this by means of the completely purified *samadhi* of the tantric practices of these sublime beings that focuses on the four *mudras* of the form bodies of these sublime beings.

།རྣལ་འབྱོར་ནང་པ་ཐབས་ཀྱི་རྒྱུད་ཀྱི་ཐེག་པ་ལ་ཞུགས་པ་རྣམས་ཀྱི་ལྟ་བ་ནི་རྣམ་པ་གསུམ་སྟེ། བསྐྱེད་པའི་ཚུལ་དང་། རྫོགས་པའི་ཚུལ་དང་། རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་ཚུལ་ལོ།

B) There are three aspects to the view of those who follow the internal yoga—the tantric vehicle of sublime skill:

- i) the method of generation
- ii) the method of perfection
- iii) the method of great perfection (Dzokchen)

།དེ་ལ་བསྐྱེད་པའི་ཚུལ་ནི་ཏིང་ངེ་འཛིན་རྣམ་པ་གསུམ་རིམ་གྱིས་བསྐྱེད་དེ་དཀྱིལ་འཁོར་རིམ་གྱིས་བཀོད་ཅིང་བསྒོམ་པས་འགྲུབ་པའོ།

i) The method of generation is to achieve the goal by gradually generating the three aspects of *samadhi* and thereby gradually establishing and meditating on the *mandala*.

།རྫོགས་པའི་ཚུལ་ནི་དོན་དམ་པར་སྐྱེ་འགགས་མེད་པའི་ལྷ་དང་ལྷ་མོ་དང་། རྣམ་པར་མི་རྟོག་པའི་དོན་དབུ་མ་ཆོས་ཀྱི་དབྱིངས་ལས་ཀྱང་མ་གཡོས་ལ། ཀུན་རྫོབ་ཏུ་འཕགས་པའི་གཟུགས་ཀྱི་སྐུ་ཡང་གསལ་བར་བསྒོམ་ཞིང་མཉམ་ལ་མ་འདྲེས་པར་བསྒོམ་པས་འགྲུབ་བོ།།

ii) In the method of perfection, yogins achieve the goal by means of a practice that on the ultimate level never wavers from the state of the sublime gods and goddesses who are unborn and unceasing nor from the sphere of ultimate reality *(dharmadhatu)* that is the middle way beyond all conceptuality. While never wavering from that state, on the conventional level they meditate vividly on the form body of a sublime being with a meditation that stabilized and unadulterated.

༈ རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་ཚུལ་ནི། འཇིག་རྟེན་དང་འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པའི་ཆོས་ཐམས་ཅད་དབྱེར་མེད་པར་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་དཀྱིལ་འཁོར་གྱི་རང་བཞིན་ཡེ་ནས་ཡིན་པར་རྟོགས་ནས་བསྒོམ་པ་སྟེ།

iii) The *Dzokchen* method is a meditative process that arises out of the realization that all phenomena of *samsara* and *nirvana* from the very beginning have always been undifferentiated from the nature of the *mandalas* of body, speech and mind.

དེ་ཡང་རྒྱུད་ལས།

As it is stated in the *tantra:*

རྡོ་རྗེ་ཕུང་པོའི་ཡན་ལག་ནི། །རྫོགས་པའི་སངས་རྒྱས་ལྔ་རུ་གྲགས། །སྐྱེ་མཆེད་ཁམས་རྣམས་མང་པོ་ཀུན། །བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དཀྱིལ་འཁོར་ཉིད། །ས་ཆུ་སྤྱན་དང་མཱ་མ་ཀི །མེ་རླུང་གོས་དཀར་སྒྲོལ་མ་སྟེ། །ནམ་མཁའ་དབྱིངས་ཀྱི་དབང་ཕྱུག་མ། །སྲིད་གསུམ་ཡེ་ནས་རྣམ་པར་དག །ཅེས་འབྱུང་སྟེ།

The branches of the [five] *vajra* aggregates are renowned as the *five perfect Buddhas*,

All the senses, sense consciousnesses and their objects are the *mandalas* of bodhisattvas,

The earth element is the goddess Locana, and water is Mamaki,

Fire is Pandaravasinı and wind element is Tara,

The element of space is Akasadhatisvari

In this way every aspect of the threefold universe is completely pure from the very beginning.

འཁོར་བ་དང་མྱ་ངན་ལས་འདས་པའི་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཡེ་ནས་མ་སྐྱེས་ལ། བྱ་བ་བྱེད་ནུས་པའི་སྒྱུ་མ་བདེ་བར་གཤེགས་པ་ཡབ་ཡུམ་བཅུ་ལ་སོགས་པའི་རང་བཞིན་ཡེ་ནས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། ཆོས་ཐམས་ཅད་ རང་བཞིན་གྱི་མྱ་ངན་ལས་འདས་པ་སྟེ། ཆེན་པོ་ལྔ་ནི་ཡུམ་ལྔའི་རན་བཞིན། ཕུང་པོ་ལྔ་ནི་རིགས་ལྔའི་སངས་རྒྱས། རྣམ་པར་ཤེས་པ་བཞི་ནི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་བཞིའི་རང་བཞིན། ཡུལ་བཞི་ནི་མཛེས་པའི་ལྷ་མོ་བཞིའི་རང་བཞིན། དབང་པོ་བཞི་ནི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་བཞིའི་རང་བཞིན། དུས་བཞི་ནི་མཆོད་པའི་ལྷ་མོ་བཞིའི་རང་བཞིན། ལུས་ཀྱི་དབང་པོ་དང་། རྣམ་པར་ཤེས་པ་དང་། ཡུལ་དང་དེ་ལས་བྱུང་བའི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་ནི། ཁྲོ་བོ་བཞིའི་རང་བཞིན། རྟག་ཆད་མུ་བཞི། ཁྲོ་མོ་བཞིའི་རང་བཞིན། ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ནི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་རྡོ་རྗེ་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོའི་རང་བཞིན། ཡུལ་ཆོས་འདུས་བྱས་དང་འདུས་མ་བྱས་ནི། ཆོས་བྱ་བ་མོ་ཀུན་ཏུ་བཟང་མོའི་རང་བཞིན་ཏེ། དེ་དག་ཀྱང་ཡེ་ནས་མངོན་པར་རྫོགས་པར་སངས་རྒྱས་པའི་རང་བཞིན་ཡིན་གྱི། དེ་ལམ་གྱིས་བསྒྲུབ་པ་མ་ཡིན་ནོ། །དེ་ལྟར་ཕྱོགས་བཅུ་དུས་གསུམ་དང་། ཁམས་གསུམ་ལ་སོགས་པ་འདུས་བྱས་དང་འདུས་མ་བྱས་པའི་ཆོས་ཐམས་ཅད་ རང་གི་སེམས་ལས་གུད་ན་མེད་དེ། ཇི་སྐད་དུ། རང་སེམས་སོ་སོར་རྟོག་པ་ནི། །སངས་རྒྱས་བྱང་ཆུབ་དེ་ཉིད་དོ། །འཇིག་རྟེན་གསུམ་པོ་དེ་ཉིད་དོ། །འབྱུང་བ་ཆེ་རྣམས་དེ་ཉིད་དོ། །ཞེས་འབྱུང་ངོ་། །ཇི་སྐད་དུ། ཆོས་རྣམས་ཐམས་ཅད་ནི་སེམས་ལ་གནས་སོ། །སེམས་ནི་ནམ་མཁའ་ལ་གནས་སོ། །ནམ་མཁའ་ནི་ཅི་ལ་ཡང་མི་གནས་སོ། །ཞེས་འབྱུང་བ་དང་། ཆོས་ཐམས་ཅད་ནི་ངོ་བོ་ཉིད་ཀྱིས་སྟོང་པའོ། །ཆོས་ཐམས་ཅད་ནི་གདོད་མ་

ནས་རྣམ་པར་དག་པའོ། །ཆོས་ཐམས་ཅད་ནི་ཡོངས་ཀྱི་འོད་གསལ་བའོ། །ཆོས་ཐམས་ཅད་ནི་རང་བཞིན་གྱིས་མྱ་ངན་ལས་འདས་པའོ། །ཆོས་ཐམས་ཅད་ནི་མངོན་པར་རྫོགས་པ་སངས་རྒྱས་པའོ། །ཞེས་གསུངས་སོ།

Ultimately all phenomena, whether of *samsara* or *nirvana*, have always been unborn an unproduced. Therefore, the illusions that allow for the functioning of the ordinary world are ultimately just the nature of the five Buddhas and their five consorts, etc. For this reason, all phenomena are of the nature of *nirvana*, completely beyond the realms of misery. Specifically, the five great elements are the nature of the five Buddha consorts. The five aggregates are the five family Buddhas. The four consciousnesses are the nature of the four bodhisattvas. The four types of objects are the nature of the four superb goddesses. The four senses are the nature of the four bodhisattvas. The four times are the nature of the four offering goddesses. The physical (tactile) sense power, its consciousness and its objects together with the bodhisattvas that arise from them are all the nature of the four wrathful deities. The four logical possibilities [i.e., identity, exclusion, inclusion and overlap] are the nature of the four wrathful goddesses. The mental sense consciousness is the nature of the Bodhisattva Vajra Samantabhadra. Objective phenomena, both compounded and uncompounded, are the nature of Samantabhadrı, Goddess of Phenomenal Activity. All of these are, from the beginningless past, the very nature of the absolute, perfect Buddha; they are not something achieved by means of a path. Therefore, all phenomena, both compounded and uncompounded, including the three times, the ten directions, and the three realms, do not exist in isolation from ones own mind. This is taught in a sacred text:

> In the close analysis of your own mind you will find:
> The actuality of the Buddha’s enlightenment,
> The actuality of the three realms of the universe, and
> The actuality of the great elements.

In another text:

> All phenomena abide in the mind.
> The mind abides in space.
> There is no place where space does not abide.

And in another text:

> All phenomena are empty by way of their fundamental nature.
> All phenomena are completely pure from the beginning.
> All phenomena are the absolute clear light.
> All phenomena are, by their very nature, *nirvana* itself.
> All phenomena are the true, fully manifest state of buddhahood.

།འདི་ནི་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའོ། །རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་དེ་ལ་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་ཚུལ་ནི། བསོད་ནམས་དང་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཚོགས་རྫོགས་པ། འབྲས་བུའི་ཆོས་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པའི་དོན་ཏོ། ཚུལ་དེ་ནི་དོན་ལ་འཇུག་པའོ།། ཚུལ་དེ་ནི། རྟོགས་པ་རྣམ་བཞིའི་ལམ་གྱིས་ཡིད་ཆེས་ཏེ། རྟོགས་པ་རྣམ་པ་བཞི་ནི། རྒྱུ་གཅིག་པར་རྟོགས་པ་དང་། ཡིག་འབྲུའི་ཚུལ་གྱིས་རྟོགས་པ་དང་། བྱིན་གྱི་རླབས་ཀྱིས་རྟོགས་པ་དང་། མངོན་སུམ་པར་རྟོགས་པའོ། །དེ་ལ་རྒྱུ་གཅིག་པར་རྟོགས་པ་ནི། ཆོས་ཐམས་ཅད་དོན་དམ་པར་མ་སྐྱེས་པས་སོ་སོ་མ་ཡིན་པ་དང་། ཀུན་རྫོབ་ཏུ་སྒྱུ་མའི་མཚན་ཉིད་དུ་སོ་སོ་མ་ཡིན་པ་དང་། མ་སྐྱེས་པ་ཉིད་ཆུ་ཟླ་ལྟར་སྒྱུ་མ་སྣ་ཚོགས་སུ་སྣང་ཞིང་བྱ་བ་བྱེད་ནུས་པ་དང་། སྒྱུ་མ་ཉིད་ངོ་བོ་མེད་དེ་མ་སྐྱེས་པས་ཀུན་རྫོབ་དང་དོན་དམ་པར་དབྱེར་མེད་པས་རྒྱུ་གཅིག་པར་རྟོགས་པའོ། ཡིག་འབྲུའི་ཚུལ་གྱིས་རྟོགས་པ་ནི། ཆོས་ཐམས་ཅད་མ་སྐྱེས་པ་ནི་ཨ་སྐེ་གསུང་གི་རང་བཞིན། མ་སྐྱེས་པ་ཉིད་སྒྱུ་མར་སྣང་ཞིང་བྱ་བ་བྱེད་ནུས་པ་ནི་ཨོ་སྐེ་སྐུའི་རང་བཞིན། དེ་ལྟར་རྟོགས་པའི་རིག་པ་སྒྱུ་མའི་ཡེ་ཤེས་མཐའ་དབུས་མེད་པ་ནི་ཨོཾ་སྐེ་ཐུགས་ཀྱི་རང་བ་ཞིན་དུ་རྟོགས་པའོ། །བྱིན་གྱི་རླབས་ཀྱིས་རྟོགས་པ་ནི་དཔེར་ན་རས་དཀར་པོ་ལ་དམར་པོས་བྱིན་གྱིས་རློབ་པའི་མཐུ་བཙོད་ལ་ཡོད་པ་བཞིན་དུ། ཆོས་ཐམས་ཅད་སངས་རྒྱས་པར་བྱིན་གྱིས་རློབ་པའི་མཐུ་ཡང་། རྒྱུ་གཅིག་པ་དང་ཡིག་འབྲུའི་ཚུལ་གྱིས་མཐུ་བྱིན་གྱིས་རློབ་པར་རྟོགས་པའོ། །མངོན་སུམ་པར་རྟོགས་པ་ནི། ཆོས་མས་ཅད་ཡེ་ནས་སངས་རྒྱས་པར་གནས་པ་དེ་ཡང་ལུང་དང་མན་ངག་དང་འགལ་བ་ཡང་མ་ཡིན་ལ། ལུང་དང་མན་ངག་གི་ཚིག་ཙམ་ལ་བརྟེན་པ་ཡང་མ་ཡིན་པར། རང་གི་རིག་པས་བློའི་གཏིང་དུ་ཡིད་ཆེས་པས་མངོན་སུམ་དུ་རྟོགས་པའོ།

That is the Dzokchen. As for the Dzokchen method, (it is to complete the assemblages of merit and wisdom. Its meaning is the spontaneous arising of the ultimate result. The method is to engage this meaning.)[2] The Dzokchen method is the firm conviction that arises by means of the path of four realizations. These four realizations are as follows:

1) realization of the singular cause
2) realization by the power of the sacred syllables
3) realization by the power of blessings
4) direct realization

1) Realization of the singular cause is as follows. There is one singular cause of all phenomena in the sense that no phenomena has a different or separate cause. This is true in ultimate reality because no phenomena is actually produced or created. It is also true in conventional reality because all phenomena are illusory by definition. Like the illusion of many moons reflected in different puddles of water, all phenomena appear to be distinct entities and are able to perform their functions even though they are illusory, have no true existence and are never actually produced. Therefore all phenomena must be realized to have a singular cause because in both conventional and ultimate reality there is no valid basis for differentiation.

2) Realization by the power of the sacred syllables is as follows.
   a) The lack of true production of all phenomena is the syllable "A" (ཨ), the verbal nature.
   b) This lack of true production, with its illusory appearance and its ability to perform functions, is the syllable "Om" (ཨོཾ་), the physical nature.
   c) The intrinsic awareness (རིག་པ་) that realizes this is the wisdom of illusion without end or middle. This is the syllable "Hum" (ཧཱུྃ),[4] the mental nature.

3) Realization by the power of blessings is as follows. Just like a white cloth becomes red when "blessed" by the power of *rubia tinctorum* (a red dye), all phenomena are realized to be the actuality of buddhahood when we realize them to be "blessed" by a singular cause and by those sacred syllables.

4) Direct (i.e., non-conceptual) realization is as follows. Neither the canonical texts nor the sacred precepts that explain them contradict the principle that all phenomena, from the very beginning, are the actuality of buddhahood. However, one does not need to depend upon these sacred texts and precepts. One realizes this directly with firm conviction in the very depths of the mind by means of ones own intrinsic awareness.

།ལམ་གྱི་ཡིད་ཆེས་པ་ནི། རྟོགས་པ་རྣམ་པ་བཞིའི་དོན་རིག་པ་ཉིད་རྣལ་འབྱོར་པའི་ལམ་སྟེ། དེ་ཡང་རྒྱུ་བསྒྲུབ་པའི་འབྲས་བུ་འབྱུང་བའི་དུས་ལ་ལྟོས་པ་ལྟ་བུ་མ་ཡིན་གྱི། རང་གིས་མངོན་སུམ་དུ་རྟོགས་ཤིང་ཡིད་ཆེས་པའོ།

This firm conviction of the path is as follows. The path of the yogin is precisely the intrinsic awareness of the significance of these four realizations. It is not as if this is an effect that gradually arises from the establishment of its causes. Rather it is a profound conviction that arises from ones own direct, non-conceptual realization.

༈ དེ་ལ་མཚན་ཉིད་གསུམ་གྱིས་དོན་མཐར་ཕྱིན་པར་འགྱུར་ཏེ། རྟོགས་པ་རྣམ་པ་བཞིའི་རྒྱལ་རིག་པ་ནི་ཤེས་པའི་མཚན་ཉིད་དོ། །ཡང་ནས་ཡང་དུ་གོམས་པར་བྱེད་པ་ནི་འདུག་པའི་མཚན་ཉིད་དོ། །གོམས་པའི་མཐུས་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ནི་འབྲས་བུའི་མཚན་ཉིད་དོ། །མཚན་ཉིད་གསུམ་གྱིས་འབྲེལ་བ་དང་། དགོས་པ་དང་། དགོས་པའི་ཡང་དགོས་པ་སྟོན་ཏེ། དེ་ལ་འབྲེལ་བ་ནི། ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པ་དང་། རྣམ་པར་བྱང་བའི་ཆོས་སུ་བཏགས་པ་ཐམས་ཅད། ཡེ་ནས་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་བདག་ཉིད། རང་བཞིན་གྱིས་སངས་རྒྱས་པའི་དགོངས་དང་། བྱིན་གྱིས་བརླབས་པའི་དོན་རྟོགས་པ་ནི། རྒྱུ་ཤེས་པའི་མཚན་ཉིད་དེ། དེ་ནི་བླ་ན་མེད་པའི་སངས་རྒྱས་སུ་གྲུབ་པའི་རྒྱུ་ཡིན་པའི་དོན་དུ་འབྲེལ་བའོ། དགོས་པ་ནི་ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པ་དང་། རྣམ་པར་བྱང་བའི་ཆོས་དང་། སྣན་ལྔ་དང་། བདུད་རྩི་ལྔ་ལ་སོགས་པ་བཏགས་པ་ཐམས་ཅད་ཡེ་ནས་སངས་རྒྱས་པའི་མཉམ་པ་ཆེན་པོ་ལ་བླང་དོར་མེད་པར་སྤྱོད་པ་ནི་འཇུག་པའི་མཚན་ཉིད་

དོ། །དེ་ནི་བླ་ན་མེད་པའི་སངས་རྒྱས་སུ་གྲུབ་པའི་རྒྱུ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་དགོས་པའོ། །དགོས་པའི་ཡང་དགོས་པ་ནི། ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པ་དང་རྣམ་པར་བྱང་བའི་ཆོས་དང་། སྨན་ལྔ་དང་། བདུད་རྩི་ལྔ་སོགས་ཁྱད་པར་དུ་བདགས་པ་ཐམས་ཅད་ཡེ་ནས་སངས་རྒྱས་པའི་མཉམ་པ་ཆེན་པོའི་དང་དུ་བླང་དོར་མེད་པར་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པའི་ཕྱིར། སྲིད་པའི་འཁོར་བ་ཉིད་ཡེ་ནས་བླ་ན་མེད་པར་སངས་རྒྱས་པའི་རང་བཞིན་མྱ་ངན་ལས་འདས་པའི་ མཚན་ཉིད་དུ་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པ་ཡིན་པས་འབྲས་བུའི་མཚན་ཉིད་དེ། སྐུ་གསུང་ཐུགས་མི་ཟད་པ་རྒྱན་གྱི་འཁོར་ལོ་མངོན་སུམ་དུ་གྱུར་པ་ནི་དགོས་པའི་ཡང་དགོས་པའོ།།

There are three factors that characterize the accomplishment of this aim:

1) The cognitive factor is the intrinsic awareness that is the method of the four realizations.
2) The habituating factor is the engagement in constant meditative process.
3) The fruitional factor is the attainment of the aim by means of this meditative process.

These three factors reveal 1) correlation, 2) requisite, and 3) imperative.

1) *Correlation*

   All phenomena, whether associated with the afflictive processes of samsaric bondage or with the purifying processes of liberation have, from the very beginning, been the actuality of the Buddha's body, speech and mind, and thus the actual sphere of buddhahood. Furthermore, understanding the significance of this blessed reality is the defining characteristic of realizing its cause. Therefore this *correlation* is itself a cause for attaining the state of peerless buddhahood.

2) *Requisite*

   All those things associated with the afflictive and purifying processes, such as the five medicines and the five elixirs, and so forth, have from the very beginning been used without discrimination in the infinite equanimity of buddhahood. This is the defining characteristic of active engagement. It is the *requisite* because it becomes the cause for attaining the state of peerless buddhahood.

3) *Imperative*

All those things particularly associated with the afflictive and purifying processes, the five medicines and the five elixirs, and so forth, from the very beginning have naturally and spontaneously existed without discrimination in the infinite equanimity of buddhahood. Therefore the *imperative* is the direct perception of the *glorious wheel of ornaments* that is the inexhaustible body, speech and mind [of a buddha]. The ultimate goal may then be defined as the spontaneous and natural characteristic of the nirvanic nature of supreme buddhahood that is none other than samsara, the cycle of birth and death itself.

༄ དེ་ལ་བསྙེན་པ་དང༌། ཉེ་བའི་བསྙེན་པ་དང༌། སྒྲུབ་པ་དང༌། སྒྲུབ་པ་ཆེན་པོའི་དོན་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པར་གྱུར་པའི་རྣལ་འབྱོར་ལ་བསྟོན་པར་བྱའོ། །དེ་ལ་བསྙེན་པ་ནི་བྱང་ཆུབ་སེམས་ཞེས་པ་སྟེ། དེ་ཡང་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཡེ་ནས་སངས་རྒྱས་པའི་རང་བཞིན་དུ་ལམ་གྱིས་བསྒྲུབ་ཅིང་གཉེན་པོས་བཅོས་སུ་མེད་པར་རྟོགས་པའོ། །ཉེ་བའི་བསྙེན་པ་ནི་བདག་ཉིད་ལྷར་ཞེས་པ་སྟེ། དེ་ཡང་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཡེ་ནས་སངས་རྒྱས་པའི་རང་བཞིན་པས། བདག་ཉིད་ཀྱང་ཡེ་ནས་ལྷའི་རང་བཞིན་ཡིན་གྱི་ད་ལྟ་སྒྲུབ་པ་ནི་མ་ཡིན་པར་རྟོགས་པའོ། །སྒྲུབ་པ་ནི་ཡུམ་བསྐྱེད་པ་སྟེ། དེ་ཡང་ཡུམ་ཆེན་མོ་ནམ་མཁའི་དབྱིངས་ལས། ནམ་མཁའ་ཉིད་ཡུམ་ཆེན་མོས་ཆུ་མེ་རླུང་བཞིར་སྣང་ཞིང༌། བྱ་བ་བྱེད་པའི་ཡུམ་ཡེ་ནས་ཡིན་པར་རྟོགས་པའོ། །སྒྲུབ་པ་ཆེན་པོ་ནི། ཐབས་དང་ཤེས་རབ་འབྲེལ་བ་སྟེ། དེ་ཡང་ཡུམ་ཆེན་མོ་ལྔའི་ཤེས་རབ་དང་ཡུམ་གྱི་མཁའ་སྟོང་པ་ཉིད་ལས། ཕུང་པོ་ལྔ་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡབ་སྙོན་པ་མེད་པ་ཡེ་ནས་ཟུང་དུ་གྱུར་པས་འབྲེལ་བ་ལས་བྱང་ཆུབ་སེམས་སྤྲུལ་པ་ལྷུམ་དབྱལ་དུ་གྱུར་པའི་རང་བཞིན་ནི། ཡེ་ནས་སངས་རྒྱས་པའི་དོན་ལ་སྒྱུ་མ་ལ་སྒྱུ་མ་རོལ་ཅིང་བདེ་མཆོག་སྒྱུ་མའི་རྒྱུ་ལ་བདེ་བའི་དུས་ཉིད་ན། མཚན་མ་མེད་པའི་དོན་མི་དམིགས་མཁའ་དང་སྙོམས་པ་ནི་ཀློང་དུ་བསྒྱུར་ནས་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པ་སྟེ། བདུད་རྣམ་བཞི་ཡང་བརྟུལ་ནས་མཐར་ཕྱིན་པའི་དོན་འགྲུབ་པའོ།།

In regard to this, it is necessary to make assiduous efforts in the yoga that spontaneously accomplishes the goal of:

1) approach
2) close approach
3) attainment
4) great attainment

1) *Approach* means knowing the *bodhicitta,* the mind of enlightenment. That is, it means realizing that there is nothing to be attained by means of a path, and no need to apply antidotes as all phenomena are, from the beginning, the very nature of buddhahood.

2) *Close approach* means knowing yourself to be the actual deity. That is the realization that, because all phenomena are from the beginning the very nature of buddhahood, I myself also have this perfect divine nature from the very beginning, and there is nothing further to be acquired or attained.

3) *Attainment* means generating the [realization of the] mother. That is the realization that the *great mother (Prajñaparamita/perfect wisdom)*, from the very beginning, is the "mother" of all that arrises from the infinite sphere of space: space itself, that which appears as the forms of the four elements of earth, water, fire and air, and all that is able to perform a function.

4) *Great attainment* means the union of method and wisdom. This is the union that, from the very beginning, conjoins profound *emptiness,* the *space of the mother,* and the wisdom of the five great mothers (i.e., Buddha consorts) with *wishlessness,* the aggregates *(skandhas)* that are the father of all buddhas. From this union arise the bodhisattva emanations whose nature is like a great magical dance that is the manifestation in time and space of the bliss within the causal sphere, the illusory supreme bliss, and the play of illusion within illusion in the beginningless sphere of buddhahood. Within that time and space is the *signlessness* that is the non-objectification of the entire sphere of limitless space. When this becomes the sphere of ones reality and is thus spontaneously attained, one vanquishes the *four Maras* and thereby attains the final, supreme goal.

༄ ཆོས་ཐམས་ཅད་གདོད་མ་ནས་རྣམ་པར་དག་པས། ཡིད་བཞིན་གྱི་གཞལ་ཡས་ཁང་རྒྱ་ཡོངས་སུ་མཆད་པའི་འཁོར་ལོ་ཡི་ནས་ བླ་ན་མེད་པའི་དཀྱིལ་འཁོར་དུ་ འཇུག་པ་ཡང་ཐབས་ཀྱི་ཐེག་པའི་གཞུང་ཐོས་པ་ནི་མིག་ཕྱེ་བའོ། །དོན་རྟོགས་པ་ནི་དཀྱིལ་འཁོར་མཐོང་བའོ། །རྟོགས་ནས་གོམས་པར་བྱེད་པ་ནི་དཀྱིལ་འཁོར་དུ་ཞུགས་པའོ། །ཞུགས་ནས་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ནི་དངོས་གྲུབ་ཆེན་པོ་ཐོབ་པའོ།།

All phenomena have always been completely pure, from the very beginning. Therefore *opening the eyes* means studying the sacred texts of the Vehicle of Method and entering the vast, all-pervading sphere of the wish-granting immeasurable palace of the peerless primordial *mandala*. *Realizing its significance* means actually perceiving this *mandala*. The state of practice and adaptation that follows from that realization is the actual abiding within the *mandala*. The fully manifested state that follows that abiding is the attainment of the *supreme siddhi*.

༄ དེ་ལྟར་རྒྱལ་འདི་ནི་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་མཐར་ཕྱིན་པའི་དོན་ཏོ། །ཡི་གེ་འཁོར་ལོ་ཚོགས་ཆེན་གྱི་ས་ལ་ལྷུན་གྱིས་འཇུག་པ་སྟེ། སྐྱེས་བུ་བློ་རྩལ་རབ་ཀྱིས་ཡེ་ནས་སངས་རྒྱས་པའི་དོན་ལ་ཡེ་ནས་སངས་པར་རིག་ནས། གོམ་པ་དྲུག་དལ་དུ་འགྲོ་བ་ཡིན་གྱི་ཕལ་གྱི་བྱ་བ་ནི་མ་ཡིན་ནོ། །ཕལ་གྱིས་ཐོས་ཏེ་ཇི་ལྟར་བསམ་ཀྱང་བདེན་ཞིང་ཟབ་པར་ཡིད་ཆེས་པར་མི་འགྱུར་རོ། །ཡིད་ཆེས་པ་དང་ཕལ་གྱི་བློ་ལ་གོ་དཀའ་ཞིང་བདེན་པ་དང་ཟབ་པར་མ་ཤེས་པས་ཉམས་དང་སྦྱུར་ནས། ཀུན་ཀྱང་དེ་དང་འདྲ་སྙམ་ནས་ཡོགས་བརྫུན་ཞེས་སྐྱེས་བུ་རབ་ལ་ སྐུར་བ་འདེབས་ཤིང་སྐུན་འབྱིན་པའི་བློ་སྐྱེ་བར་འགྱུར་བས་རབ་ཏུ་གསང་བའི་ཕྱིར་ཡང་། གསང་བའི་ཐེག་པ་ཞེས་བཀའ་སྩལ་ཏེ། དེ་བས་ན་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཡེ་ནས་སངས་རྒྱས་པའི་དོན་ལ་རྟོག་པའི་བློ་མ་སྐྱེས་བར་དུ་ཐེག་པ་འོག་མ་པས་འགྲོ་བའི་དོན་བྱས་ན་གདུལ་བྱ་རྒྱུད་མི་ཟ་བར་སློབ་དཔོན་གྱིས་འཁོར་བའི་སྐྱོན་དང་། མྱ་ངན་ལས་འདས་པའི་ཡོན་ཏན་དང་། ཐེག་པ་མཐའ་དག་ལ་མཁས་པར་བྱ་བ་ཡིན་གྱི། ཕྱོགས་འགའ་མི་ཤེས་པས་སློབ་དཔོན་གྱི་ས་བཟུང་དུ་མི་རུང་བར་རྒྱ་ཆེར་འབྱུང་ངོ།།

This method itself is the final meaning of the Dzokchen. It is the spontaneous entrance into the *Wheel of Sacred Syllables,* the state of the *Great Assemblage*. It is the instantaneous enlightenment realized by those persons of sharp intellect who realize their own beginningless buddhahood as the meaning of buddhahood existing from the very beginning. This is not within the realm of ordinary activity. However much one devotes oneself to ordinary studies, one will never gain certainty regarding what is truth and profound. An ordinary intellect, with its ordinary certainties can never penetrate this abstruse truth and profundity. When those of ordinary intellect apply themselves in attempt to understand it, they will mistake it for just another part of their ordinary world or will think it to be foolish and false. In this way they will underestimate and despise the superior beings, and their state of mind will deteriorate. It is for this reason that it is kept so secretly, and is referred to as the *Secret Vehicle*.

Until disciples are able to produce the state of mind that can conceive that all phenomena are buddhahood from the very beginning, it is necessary for them to follow the lesser vehicles. By devoting themselves to activities that benefit living beings, such disciples do not waste their lives and can be guided by a skillful teacher to appreciate all the faults of *samsara* and excellence qualities of *nirvana*. This is why it is so important that a teacher be skilled every aspect of the vehicles and why it is so completely unsuitable for one who lacks understanding of any aspect of the *vehicles* is to assume the role of teacher.

༈ ལྟ་བའི་ཁྱད་པར་གྱི་དཀའ་ཐུབ་དང་བརྟུལ་ཞུགས་ཀྱང་བྱེ་བྲག་ཏུ་འགྱུར་ཏེ། དཀའ་ཐུབ་མེད་པ་ནི། འཇིག་རྟེན་ཕྱལ་བ་དང་མུར་ཐུག་གོ །དཀའ་ཐུབ་ཡོད་པ་ནི་རྣམ་པ་བཞི་སྟེ་རྒྱང་འཕེན་དང་མུ་སྟེགས་པ་སྟེ། འཇིག་རྟེན་གྱི་དཀའ་ཐུབ་དང་། ཉན་ཐོས་ཀྱི་དཀའ་ཐུབ་དང་། བྱང་ཆུབ་སེམས་པའི་དཀའ་ཐུབ་དང་། བླ་ན་མེད་པའི་དཀའ་ཐུབ་བོ། །དེ་ལ་ཕྱལ་བ་ནི་རྒྱུ་འབྲས་ལ་རྨོངས་པའི་ཕྱིར་དཀའ་ཐུབ་མེད་པའོ། །མུར་ཐུག་པ་ནི་ཆད་པར་ལྟ་བའི་ཕྱིར་དཀའ་ཐུབ་མེད་པའོ། །རྒྱང་འཕེན་པ་ནི་ཚེ་འདིའི་ཁྱད་པར་སྒྲུབ་པའི་ཕྱིར་གཙང་སྦྲ་ལ་སོགས་པའི་དཀའ་ཐུབ་ཅན་ནོ། །མུ་སྟེགས་ནི་བདག་རྟག་པ་ཞིག་ཡོད་པ་དེ་དག་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར། །ལུས་སྲུན་འབྱིན་ཅིང་མེ་ལྔ་བསྟེན་པ་ལ་སོགས་པའི་དཀའ་ཐུབ་དང་། བརྟུལ་ཞུགས་ལོག་པར་སྤྱོད་པའོ། །ཉན་ཐོས་ཀྱི་དཀའ་ཐུབ་ནི། འདུལ་བ་ལས། སྡིག་པ་ཅི་ཡང་མི་བྱ་སྟེ། དགེ་བ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་

པར་སྤྱད། རང་གི་སེམས་ནི་ཡོངས་སུ་འདུལ། འདི་ནི་སངས་རྒྱས་བསྟན་པ་ཡིན། ཞེས་འབྱུང་སྟེ། དགེ་བ་དང་མི་དགེ་བའི་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཀུན་རྫོབ་དང་དོན་དམ་པར་གཉིས་ཀ་སོ་སོར་ཡོད་པར་ལྟ་བ་དང་། དགེ་བ་ནི་སྤྱོད་མི་དགེ་བ་ནི་སྤོང་བའི་དཀའ་ཐུབ་དང་བརྟུལ་ཞུགས་སྤྱོད་པའོ། །བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དཀའ་ཐུབ་ནི། བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྡོམ་པ་ལས། རྒྱན་དུ་འཚམ་པར་དོན་མི་བྱེད། རྫུ་འཕྲུལ་བསྒྲིགས་ལ་སོགས་མི་བྱེད། སྙིང་རྗེ་ར་ལྡན་ཞིང་བྱམས་ཕྱིར་དང་། སེམས་དགེ་བ་ལ་ཉེས་པ་མེད། ཅེས་འབྱུང་སྟེ། སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོས་ཟིན་ན་ཆོས་ཐམས་ཅད་དགེ་བ་དང་མི་དགེ་བ་གང་སྤྱད་ཀྱང་སྡོམ་པ་ཉམས་པར་མི་འགྱུར་ཏེ། བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྡོམ་པ་ནི། མདོར་ན་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོས་གཞི་བཟུང་ནས་སྤྱོད་དོ། །སྔ་ན་མེད་པའི་དཀའ་ཐུབ་ནི། དམ་ཚིག་ཆེན་པོའི་མདོ་ལས། སངས་རྒྱས་ཐེག་པ་རབ་ངེས་ན། །ཉོན་མོངས་འདོད་ཡོ་ཀུན་སྤྱད་ཀྱང་། །པདྨ་ལ་ནི་འདམ་བཞིན་ཏེ། །དེ་ལ་ཚུལ་ཁྲིམས་ཕུན་སུམ་ཚོགས། །ཞེས་འབྱུང་སྟེ། ཆོས་ཐམས་ཅད་ཡེ་ནས་མཉམ་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར། སྙིང་རྗེ་ནི་བསྙེན་དུ་མེད་ལ། ཞེ་སྡང་ནི་སྤང་དུ་མེད་དེ། དེ་ལྟར་མ་རྟོགས་པ་ལ་ཐུགས་རྗེ་མི་འབྱུང་བ་མ་ཡིན་ཏེ། ཇི་ལྟར་ལྟ་བས་ཡེ་ནས་རྣམ་པར་རྟོག་པ་དང་མི་རྟོག་པ་བཞིན་དུ་དཀའ་ཐུབ་དང་བརྟུལ་ཞུགས་ཀྱང་དེ་ལྟར་རྣམ་པར་དག་པ་དང་མ་དག་པ་སྤྱོད་དོ། །ལྟ་བའི་ཕྲེང་བ་གསང་བ་འདི། །དམུས་ལོང་རང་བྱུས་མིག་རྙེད་ལྟར། །ཕྱིས་རབ་ཐབས་ཀྱི་རྒྱལ་འཆང་བའི། །སྐྱེས་མཆོག་ཡོད་ན་འཕྲད་གྱུར་ཅིག །ལྟ་བའི་ཕྲེང་བ་ཞེས་བྱ་བའི་མན་ངག་རྫོགས་སོ།།

The distinction between different views of reality can also be made by examining the religious and yogic disciplines taken up by followers of each view. Neither those who follow the fatuous view of the foolish *(phyal ba)* nor those who follow the nihilistic view of the materialist *(mur thug pa)* have any religious or yogic discipline. There are four views that do entail the practice of yogic disciplines:

1) The worldly yogic disciplines of those who follow
   a) the hedonistic view of the worldly *(lokayata/rgyang 'phen pa)* and
   b) the heterodox view of the eternalist *(tırthika/mu stegs pa)*.
2) The yogic discipline of the *Sravakas*
3) The yogic discipline of the *Bodhisattvas*
4) The Peerless yogic discipline

Those who follow the fatuous view of the foolish *(phyal ba)* have no practice of religious discipline because of their lack of understanding about the process of cause and effect. Those who follow the view of the materialist *(mur thug pa)* have no practice of religious discipline because their view of reality is nihilistic.

1.a.) Those who hold the hedonistic view of the worldly *(lokayata/rgyang 'phen pa)* practice worldly disciplines for the sake of the present life only. These include the use of such things as formulas and machinations.

1.b) Those who follow the heterodox view of the eternalist *(tırthika/mu stegs pa)* assert the existence of a permanent self or soul *(atman)*. In order to purify the "soul" they maltreat the body, subjecting it to such things as the *five fires*[5] and other such perverse religious or yogic disciplines.

2) The discipline practiced by *Sravakas* is as stated in the *Vinaya:*

> Do not commit even the smallest sin,
> Accomplish fully every virtue,
> Gain complete control over your own mind,
> These are the Teachings of the Buddha.[6]

They promote a view of reality that divides all phenomena, whether virtuous or non-virtuous, into either conventional realities or ultimate realities, and engage in a religious and yogic discipline that consists of cultivating the virtuous and forsaking the non-virtuous.

3) The discipline practiced by bodhisattvas is as stated in the vow of the bodhisattva:

> Do not act just to suit the circumstances,
> Do not engage in illusory spectacles, threats, and so forth,
> Endowed with compassion, loving kindness, and a virtuous mind,
> Be free of every evil.[7]

Whatever you do, whether virtuous or non-virtuous, will not compromise or impair your (bodhisattva) vow so long as it is motivated by great compassion. The bodhisattva vow can therefore be summed up as acting only on the basis of great compassion.

4) The Peerless yogic discipline is as stated in the *Dam tshig chen po'i mdo:*

> Once you have attained certain knowledge of the Buddha's vehicles,
> Although engaged in the five afflictive mental states, of greed, etc.,
> You will possess the most perfect ethics,
> Like a pure lotus rising up out of the mire.

Because all phenomena are of the infinite equanimity from the very beginning, it is not necessary to adhere to compassion nor to reject anger. However, if that is not understood, it is not the case that compassion will thereby not arise. Rather actions are pure or impure only in so far as religious and yogic discipline is based upon the view of reality that realizes all phenomena to be pure from the very beginning.

> May this secret garland of views,
> Be found by those of excellent character,
> And may they use it with skill and wisdom.
> They will then be like a blind man suddenly recovering his sight.

This Garland of Profound Advice on Ways of Seeing is hereby completed.

DEDICATION[8]

༄ ཨོཾ་སྭ་སྟི། ལྷ་སྒྲུབ་ཕྱི་ནང་སྤྱོད་པ་ཡི། །གཞི་ལམ་འབྲས་བུ་ཐེག་དགུའི་རྩེ། །མ་ཧཱའི་ཨ་ཏི་བསྐྱེད་དང་རྫོགས། །པདྨའི་ཐུགས་ཀྱི་དཔལ་ལས་འཁྲུང། །པར་བསྐྲུན་དགེ་བའི་ཉིན་བྱེད་ཀྱིས། །རྒྱལ་བསྟན་པདྨ་ཡོངས་སུ་རྒྱས། །བསྟན་འཛིན་རཿཡིག་གཉིས་པའི་ཚོགས། །ཕན་བདེའི་སྦྲ་དབྱངས་སྒྲོགས་གྱུར་ཅིག །ཁྱད་པར་ཐེག་ཆེན་དམ་པའི་ཆོས། ཕྱོགས་ཀྱི་ཐ་གྲུར་ཁྱབ་པ་ལས། །དུས་ཀྱི་རྒུད་པ་རབ་ཏུ་ཞི། །མཆོག་གི་བདེ་ལ་རེག་གྱུར་ཅིག

Om Svasti

The *Maha Ati* with the stages of generation and completion, is the pinnacle of the nine vehicles that cover the basis, path and fruits of all outer and inner activities associated with views of reality and practice. It is born out of the glory of the mind of Padmasambhava. May this lotus of the Lord Buddha's teaching blossom in the sunlight of the virtues of producing this text. May the bees who are the adherents of the Lord Buddha's teachings enjoy the pure nectar of wisdom from these blossoms. May the song of these bees proclaim this precious Dharma, especially the sublime Dharma of the Mah›y›na. May this song pervade all the corners of the universe, eliminating the difficulties and problems of this era, and causing all beings to gain the true, supreme happiness.

NOTES

[1] The Tibetan text of the man *ngag lta ba'I phreng ba* is No. 4726 in Vol. 83 of the *bsTan 'gyur (The Tibetan Tripi¸aka),* Tokyo, 1965. It is also found in Vol. 1, pp. 17-27 of the *gdams ngag mdzod,* Paro: 1979-1981 (TBRC Resource Code: W24519). A reprint was produced by Tarthang Kunga Gelek.

[2] Small print (in the Tibetan text and English translation) indicates an explanatory not provided by a later commentator.

[3] The *Man ngag lta ba'i phreng ba, Selected Writing of Rongzom choskyi bzangpo* (New Delhi, 1977), gives "O" (ཨོཾ), rather than "Om" (ཨོཾ་), which is given in the sNar thang edition and the Peking *bsTan 'gyur*, vol. 83, no. 4726. See: Samten Gyaltsen Karmay,The Great Perfection (Leiden: E.J. Brill, 1988) p. 167.

[4] *Man ngag lta ba'i phreng ba, Selected Writing of Rongzom choskyi bzangpo* gives "Om" (ཨོཾ་) as the mental nature syllable rather than "Hum" (ཧཱུྃ)

[5] The five fires discipline involves sitting in a spot surrounded by four blazing fires, one in each quadrant, with the fifth fire, the sun, above. Purposely suffering the discomfort of this heat for periods of time was thought to purify the "soul."

[6] *Pratimok˝asÒtra, bsTan 'gyur (The Tibetan Tripi¸aka),* Tokyo, 1965. Vol. 42, No. 1031, p. 149-3-3. (See: Samten Gyaltsen Karmay, p. 162, n. 100).

[7] *Byang chub sems dpa'I sdom pa nyi shu ba, bsTan 'gyur.* Vol. 114, No. 5582, p. 253-2-7. (See: Samten Gyaltsen Karmay, p. 162, n. 101).

[8] This dedication is a later addition to the text.